

ת"פ 8192/08 - מדינת ישראל נגד חסן מוסטפא

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 15-08-8192 מדינת ישראל נ' מוסטפא
כב' הש אל' אברבנאל
מטעם ירושלים
המאשימה
בomezutot praklitot machoz yerushalim
נגד
חסן מוסטפא
הנאשם

דין

1. נגד הנאשם, ליד 22.7.1993, הוגש ביום 4.8.2015 כתוב אישום המיחס לו עבירות של נשיאת והובלת נשק ואבזר לנשך, בכר שבויים 30.7.2013 נסע במונית מחברון לירושלים, כשברטותו נת מקלע מאולתר, שכוכחו לירות ולהמית, וכן מחסנית מתאימה. את תת המקלע והמחסנית החזק הנאשם בთוך תיק שהונח מתחת לכיסו שעליו יש.

לאחר שבתוותו לאישום, טען הנאשם כי אין לו כל קשר לנשך ולמחסנית, ביום שנקבע לשמיית הראיות, הוא הודה והורשע בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שنمוקה ממנו הוראת החיקוק הנוגעת לאבזר לנשך.

2. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם, שמננו עולה כי ביום 1.3.2014 עבר עבירה של הסעת תושב זר וכי ניתן בגיןה בין היתר לחודשים מאסר בעבודות שירות.

מתוך שירות המבחן שהוגש בעניינו, עולה כי הנאשם נושא לאחרונה בשנית וכי לפני כהוננה חודשים נולד לבני הזוג בן. מהתקיר עולה עוד, כי אף שהנאשם מתבקש לבדוק את חומרת המעשה, הוא לוקח עליו אחריות; כן נקבע כי הנאשם מקיים בדרך כלל אורח חיים תקין ברמה התפקודית ונראה כי העבירה "חריגה לאורחות חייו". שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות וכן מאסר על תנאי וקנס.

3. המאשימה עטרה לקביעת מתחם של 36-19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וטענה כי נכון לקבע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשם טוען כי מתחם העונש הראו לעבירה נע בין חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שלוש שנים מאסר בפועל. הוא ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן, תוך שהוא מדגיש את חלוף הזמן הרבה העבירה, וטען כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונשה ולהטיל עליו מאסר בעבודות שירות. לחולופין טוען ב"כ הנאשם כי אם יקבע שהרף התחתון שבמתחם עומד על מאסר בפועל, מן הראו לחרוג בעניינו של הנאשם מהמתחם ולהטיל עליו עבודות שירות בלבד, במסגרת חריג השיקום שבסעיף 40(א) לחוק, ההולם את עניינו של הנאשם, המנהל אורח חיים תקין ועובד לפרנסתו.

4. הנאשם הביע צער על המעשה והוסיף "עכשו כל החיים שלי השתנו. יש לי ילד ואני נשוי. יש לי חיים נורמטיביים ויש לי עסק קטן שאני מנהל אותו. עשית טעות כשהיית צעיר ואני מבקש מביהם שונש מינימלי שלא יחרוס את החיים שלי".

דין והכרעה

5. הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובללה של תחת מקלע שבכוcho להמית אדם ומחסנית תואמת. נסיבות הובלת הנشك האמור על ידי הנאשם לא התבררו. בשיחתו עם קצין המבחן מסר הנאשם לראשונה גרסה לפיה חבירו שכנעו אותו לרכוש את הנشك וכי עשה זאת ללא תכנון מוקדם. לגרסה זו אין זכר בכתב האישום שבמסגרתו הודה הנאשם, והוא לא נבחנה, לא בדרך של עדות הנאשם בשלב העונש, ולא בדרך אחרת.

6. חומרה רבה נודעת לעבירה של נשיאת נשק והובלתו שלא כדין ולא בכדי קבוע לה החוקיק עונש מכיסימי העומד על 10 שנות מאסר. הפוטנציאל המסווכן שיש בעבירות הנشك והקשר הישיר שבין לבין עבירות אלימות חמורות ברורים מآلיהם. ההגנה על חי אדם היא הערך המוגן שביסוד עבירות הנشك, ומכאן החומרה הנודעת לעבירות אלה והצורך בהטלת עונשים חמירים ומרתיעים בגין.

פסקת בית המשפט העליון מלמדת כי בתחום הענישה בגין עבירות נשק חלה בשנים האחרונות החמרה וכי מעתים וחיריגים הם המקרים שבהם נמנע בית המשפט מהטליל מאסר בפועל על מי שהורשע בעבירות אלה.

בע"פ 2398/14 **אלهزיל נ. מדינת ישראל** (8.7.2014) קבע בית המשפט העליון (כבוד השופט י' עמית):

"**אחזור ואציג את מדיניות ההחמרה בעבירות נשק, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות** (ראו, לדוגמה, ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.1.2014)). **לזמןנות הבלתי נסבלת של נשק חמביידי מי שאינו מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש לחיסול חשבונות** ול"פתרונות סכסוגים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. **המציאות בארץנו מוכיחה כי הקליישה אודות האקדח במערכת הראשונה אינה מדוייקת, באשר לעיתים מזומנים האקדח אינו ממתין עד למערכת הראשונה ויורה עוד קודם לכך.** מכאן, **שבUberot כגן דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש.**".

בע"פ 3877/16 **ג'באי נ. מדינת ישראל** (17.11.2016) קבע בית המשפט העליון (כבוד השופט א' חיות):

"**בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בבחירה בעבירות נשק ובכלל העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקינות סיכון חמוץ לשלום הציבור וביתחוננו ומחייבות ליתן ביטוי עוני הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל**" (ע"פ 5120/11 **שתיוני נ' מדינת ישראל** (18.12.2011); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2010)). עוד נפסק כי חומרתן של העבירות נשק אינה مستכמת רק בנזק שארע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 3/16 וקנין נ' מדינת ישראל (31.7.2013)).

ובע"פ 5323/12 **אבו ליל נ. מדינת ישראל**, נקבע (כבוד השופט א' שחם):

"**ונכח הסכנה לשלום הציבור, ובשל הצורך בהרתעה מפני עבירותן הונגרת לנשך, נקבעה מדיניות הענישה הכלכלת, כלל, רכיב של מסר לרצוי בפועל (רע"פ 2718/04 מ"ד מינהת ישראל (29.3.2004); ע"פ 6583/06 אדhaarם נ' מדינת ישראל (5.12.2006)). עוד יש לציין, כי בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה, ככל שמדובר בעבריני הנשך (ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאייד (28.11.2011); ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' חרבות (9.6.2010)).**

7. ב"כ הנאשם הציג פסקי דין אחדים שבהם נקבעו בבית המשפט העליון עוניי מסר בעבודות שירות בלבד בגין עבירות של החזקת נשך: ע"פ 12/1462 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (7.6.2012) ע"פ 1505/14 **ליידאו נ' מדינת ישראל** (4.11.2014) וכן הציג פסקי דין אחדים מבתי המשפט המוחזים שבהם הוטלו עוניי מסר בעבודות שירות ובמקרה אחד שירות לתועלת הציבור בשל עבירות אלה.

8. פסיקה זו חריגה למדיניות הענישה הנוגעת בתחום זה, הנוטה בשנים האחרונות להחמרה בשל התרחבות התופעה של החזקה ונשיאת נשך שלא כדין, זאת בניסיון להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה.

נסיבותיו של האירוע שלפניינו אין חריגות. הנפור הוא - מסקירת פסקי דין בתחום עליה כי, רבים מהם הנאים הנעצרים על ידי המשטרה מחוץ לבתים כשברשותם אקדמי, רובם ציד או תחת מקלע מאולתר, שאותו הם מחזקיקים ללא היתר כדין.

עבירה של נשיאה או הובלה של נשך לפי סעיף 144(ב) רשा לחוק חמורה כדי מעבירה של החזקת נשך לפי סעיף 144(א) רשा לחוק (ראו ע"פ 4945/13 האמור), זאת בשל זמינותו המדית של כלי הנשך בידי הנושא אותו, להבדיל מהחזקתו בביתו או במקום אחר.

noch כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות שלפניינו נע בין 10 חודשים למשך 30 חודשים מסר בפועל. בקביעת המתחם הבاطני בחשבו את סוג הנשך, את הפוטנציאלי הטמון בו ומאידך גיסא את העובדה כי בפועל לא נגרם נזק כתוצאה ממשיו של הנאשם.

9. נסיבותיו האישיות של הנאשם שלפניינו אף הן אין חריגות - מדובר בגבר שהיה בעת האירוע בן 22, בריא, המנהל בדרך כלל חיים נורטטיביים, אשר היה מעורב בעבר בעבירה פלילתית קלה יחסית, שבגינה ריצה חודשיים מסר בעבודות שירות.

לזכותו של הנאשם יש לזכור את הודהתו בעבירה, אם כי אין להתעלם מכך שגם ניתנה ביום שנקבע לשימוש הראיות. בנוסף יש לזכור את הפגיעה הצפואה להיגרם כתוצאה מהעונש בו ובמשפחה, ואת חלוף הזמן הרב מאז העבירה ועד היום.

לחלוף הזמן משקל רב בקביעת העונש המתאים לנאים (ראו ע"פ 10/4434 **אבי יצחקאל נ' מדינת ישראל** (16.3.2011)). שלוש שנים וחמשה חודשים החלפו מיום האירוע, שבו היה הנאשם בן 22, ועד להרשעתו. הנאשם לא גרם לשינוי בהגשת כתב האישום ולהתמסכות ההליכים בבית המשפט. נתון זה, כשהוא מצטרף לאורח חייו הנורטטיבי בדרך כלל של הנאשם ולהודאותו, מחייב לקבוע את עונשו בתחום המתחם.

לעומת זאת, אין לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה נכון לחזור ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, שכן עניינו של הנאשם אינו נופל בין המקרים המצדיקים חריגה כאמור.

סוף דבר

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלහן:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל מהם ינוכו הימים שבהם שהה במעצר 30.7.2013 - 1.8.2013.
- ב. מאסר על תנאי של 10 חודשים לשלש שנים, בגין עבירות בנסיבות מסווג פשע.
- ג. קנס בסך 5000 ₪ או חודשים מאסר תמורה.

ה הנאשם יתייצב לריצויו עונש המאסר ביום 30.4.2017 בשעה 10:00, בבית המעצר ניצן, שבמתחם בית הסוהר איילון.

את הקנס ישלם הנאשם בחמשת תשלומים שווים ורצופים החל ביום 1.5.2017. اي תשלום אחד התשלומים יעמיד את הקנס כולו לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מארץ 2017, בפני הנאשם ובפני ב"כ הצדדים.